

Tự Sự Với Bạn Cổ - Ngọc Thúy

Ghi Chú : Giữ nguyên bản gốc-Xin cáo lỗi những từ thiếu chữ hoặc do gõ nhầm

Ngày thứ bảy 15/3/2014 .

21-Theo dự tính thì hôm nay tôi sẽ đi thăm em Hằng tôi và được nhìn những hình ảnh thương yêu của những người không còn sống.Nhưng sáng sớm đã nhận được điện của em báo là em sẽ đưa con đi thi gì đó không có ở nhà.Thôi đành ở nhà .Một ngày thứ bảy này cũng đã để lại cho tôi một kỷ niệm không thể nào quên .Tôi đã làm cho người yêu thương tôi nhất phải buồn lòng vì tôi đã hứa nhưng tôi không thể thực hiện được lời hứa .Tôi tin ở số mạng .Tôi luôn làm điều phải ,mong rằng tôi sẽ gặp điều tốt .Nghe anh Minh tôi báo tin con út của anh mới sinh xong .mà hỏi anh ở đâu anh không cho

Ngày thứ bảy 15/3/2014 .

20-Không biết các bạn thì sao chứ tôi thì rất tin vào số phận con người ,và vào luật nhân quả /.Các bạn trẻ thường không tin vào những suy nghĩ như tôi vừa nói Nhưng qua bao thăng trầm của cuộc sống tôi càng thấy rõ hơn về cái số , như cái

Ngày thứ bảy 15/3/2014 .

19-Lại một ngày thứ bảy nữa lại đến với tôi .Biết bao cái thứ bảy đã đi qua trong cuộc đời của tôi rồi .Tôi không ngồi tính ,mà nhớ hoài những kỷ niệm đã có trong những cái thứ bảy ấy .Hôm nay là một ngày đặc biệt .Dương lịch và âm lịch cùng ngày 15.Ngày rằm ,tôi không bao giờ ăn chay ,hay đi chùa Nhưng cứ mỗi ngày rằm là tôi luôn nhớ về một kỷ niệm quá thương cảm trong cuộc đời của tôi .Hôm nay tôi sẽ kể cho bạn cổ Phúc nguyên cùng tất cả các bạn nghe câu chuyện buồn về ngày rằm của tôi .

biết vì cháu tôi ở riêng ,tôi không biết nhà.Tôi xin lỗi không đến thăm cháu được .Chỉ có anh là người hiểu và thông cảm cho tôi mà thôi .tôi cũng cầu mong cho mẹ ba tôi là mẹ anh minh sớm lành chân .nghe nói hôm nay mẹ ba tôi tự ngồi đứng một mình được ,tôi cũng mừng quá ,Biết hôm nào đi thăm như đã hứa với mẹ ba đây .mẹ cũng là một người tốt thông cảm cho hoàn cảnh của tôi ,nên chỉ hỏi thăm qua điện thoại là mẹ ba tôi vui rồi .Hôm nay buồn quá ,chẳng làm gì được cả ,viết linh tinh cho đỡ buồn .

duyên mà mình đã gặp .Tôi thấy mình thật hạnh phúc vì được những người mình thương thương yêu lại một cách chân tình .Đúng là gieo nhân nào gặt quả nấy .Các bạn hãy nhìn lại mình xem mình đã gieo nhân gì và đã gặt được quả gì nhé.

Rằm tháng bảy ,thường các chùa lớn hay tổ chức linh đình ,,,.sau đó thì moi5 người được an uống tự do .Tôi không dám đến chùa lớn ,vì khi viếng chùa phải có lễ vật hay tiền bạc gì đó chứ để cúng cho chùa.Lúc đó gia đình tôi cũng gặp khó khăn .Chỉ có mình mẹ tôi đi dạy ,nuôi bốn chị em tôi .mẹ tôi chỉ cho ăn cơm với canh mướp ở nhà trồng nấu với tí tôm khô mua ở quán .Thêm một trứng chiên hay kho gì đó .Cứ ăn hoài mấy em tôi cũng ngán lắm ,cổ ăn mà sống qua ngày .Tôi hôm đó tức ngày 14 tháng 7 âm lịch .tôi nói với mấy em rằng ,ngày mai hai sẽ dẫn mấy em đi chùa ăn cơm chay ngon lắm .Các em tôi rất vui trong lòng ,có lẽ đêm đó mấy em không ngủ

được chỉ mong sao cho mau sáng để đi chùa ăn cơm chay .Sáng ngày rằm ,tôi dẫn các em đi đến một nơi cũng thờ phật ,nhưng chỉ là nơi người ta tu tại gia .Cái am ,tạm gọi vậy.Người chủ ở đây là cô ruột của nhỏ bạn học dưới tôi một lớp tên Thủy ,con một sĩ quan cộng hòa .Tôi chỉ nghe nhỏ Thủy nói là cô nó tu ở đây ,coi như chùa .Ngày rằm cô hai thủy cũng cúng lớn.Những tưởng sẽ có bữa cơm chay ngon lành miễn phí như đã nghĩ .Nhưng cuộc đời đâu có như là mơ .Đâu phải ta muốn được là được đâu .

khi chị em tôi đến nơi ,thì thấy cũng có những người mang lễ vật đến cúng phật rồi .Chị em tôi chẳng có thứ gì mang theo cả .Thấy cô Hai đón tiếp chị em tôi một cách miễn cưỡng là tôi hiểu ý .Nhưng cũng ráng chờ đợi cúng xong sẽ có được ăn cơm chay .Nhưng tôi thấy cô hai mời những người khác ngồi chờ cúng ,mời họ uống nước,còn chị em tôi thì đứng sớ rớ buồn thiu .Tôi nghĩ mà tội cho mấy em mình quá ,châu chực **Chiều thứ sáu ngày 14/3/2014 .**

18-Nhìn thấy chữ ký của chàng phù thủy dễ thương ,chợt tôi nhớ về những ngày tôi công tác tại Ty giáo dục long An .Chúng tôi là những người phụ trách chuyên môn về ngành mẫu giáo của tỉnh Long an .Nhiệm vụ chính của chúng tôi là nghiên cứu những tài liệu chuyên môn từ trên .Hướng dẫn cho những giáo viên mẫu giáo của tỉnh .Thường xuyên đến thăm các huyện để kịp thời giúp đỡ cho những giáo viên mới đứng lớp .ngoài những khi đi công tác xuống các huyện ,thường chúng tôi ngồi nghiên cứu những tài liệu về chuyên môn .Chỉ có tôi là biết đàn ghi ta bập bồm ,nhìn bản nhạc đánh từng nốt theo những bài hát .Tôi cũng có học nhạc lý thêm ở ngoài nên cũng biết đàn .Trong khi hai bạn tôi chẳng ai biết đàn cả .Ngày xưa khi học ở SPSG cũng học nhạc nhiều

chỉ đợi có được bữa ăn chay .Lòng tự ái của tôi nổi dậy ,dù sao mình cũng còn phải giữ thể diện cho mình chứ ,Không thể chịu đựng nổi tủi nhục này .Tôi nói với các em thôi về các em ơi .mẹ trông ở nhà kìa .Các em tôi chắc hiểu ý ,cũng chẳng đòi ở lại ,chúng tôi đến chào cô hai ra về .Cô không cầm ở lại mà chỉ ừ mấy cháu về.Dọc đường mấy chị em tôi cứ bàn tán về bữa cơm chay hụt .Rồi lang thang cũng về tới nhà .Mẹ tôi nhìn vẻ mặt tiu nghỉu của mấy chị em tôi cũng hiểu được có gì không ổn .Rồi mẹ tôi kêu mấy chị em đi rửa mặt ,rửa tay ăn cơm .Vừa mệt ,vừa tủi ,vừa đói nên bữa cơm hôm ấy mấy chị em tôi ăn thấy ngon quá .thật là bữa cơm chay hụt nhớ hoài .Từ đó cho đến nay ,tôi không đi chùa nữa .nhưng em hằng của tôi vẫn đến chùa .nhưng chùa lớn .Vì tất cả hủ cốt của cha mẹ ,em út của tôi đều gửi ở trong chùa .Không biết em hằng tôi còn nhớ hay đã quên rồi bữa cơm chay ngày rằm tháng bảy năm nào .

giờ trong tuần lắm chứ ,nhưng chẳng mấy ai đàn được cả .Thương tôi hay ôm cây đàn ngồi đàn ,những bài ca mẫu giáo trong sách .ngoài ra tôi cũng hay đánh những bản nhạc của TCS mà tôi yêu thích .Cũng chẳng ai nói gì .Thời gian công tác ở Ty là tôi vui nhất .Thời huy hoàng trong đời tôi trong sự nghiệp giáo dục của mình ,Ngoài ra bọn tôi ngồi tám.nhìn những người qua lại phóng tổ chức làm việc .Vì phòng tôi ở ngoài cùng ,những phòng khác ở phía trong .muốn vào những phòng kia phải đi ngang qua phòng tôi .những lúc rỗi quá không có làm gì chúng tôi ngồi nhái chữ ký của ban lãnh đạo Ty giáo dục .Trò này chắc chỉ có chúng tôi bày ra chơi chứ chẳng ai rãnh mà làm như vậy ..Ban lãnh đạo Ty gồm có trưởng ty và ba phó ty .Chữ ký của mỗi ông một vẽ ,Của ông

trường ty là chữ ký đơn giản mà dễ ký nhất ,chỉ vài ba lần thử là ký giống y .còn của ông phó ty đình ngọc khuy thì dài dòng hơi khó ,phải tập nhiều lần mới được giống .của ông không thanh Tòng còn khó nữa .Của ông 6 thẳng đơn giản mà khó ký cho giống . tui tôi cứ ngồi sát cửa sổ ,thấy mấy cán bộ các phòng ban đi xin chữ ký lãnh đạo .Tụi tôi kêu vào nói đưa đây tụi tôi ký cho lẹ khỏi qua tban lãnh đạo cho mất công lâu lắc

Trưa thứ sáu 14/3/2014

17-.Muốn nằm nghỉ mà sao không nằm yên được .Vẫn nhớ đến những người bạn của mình .Khi thấy mình buồn thì bạn tìm cách làm cho mình bớt buồn .Vậy mà lúc bạn buồn mình không biết phải làm gì cho bạn bớt buồn .Đoạn trường ai có qua cầu mới hay .Đúng vậy .Khi mình đã đi qua rồi thì mình mới thông cảm với người đang qua .Không ai có thể giúp cho mình hết buồn được .Chỉ có mình mới biết cách làm cho mình bớt buồn .Bạn bè chỉ giúp mình bớt buồn trong thời gian ngắn ,như những viên thuốc giảm đau .Chỉ có thể làm cho ta tạm lắng cơn buồn trong một thời gian ,rồi nó sẽ trỗi dậy khi không có bạn bè bên mình.Hãy tìm đến với bạn bè .Các bạn của tôi ơi hãy trải lòng mình cùng các bạn của mình .những người bạn tốt sẽ cho ta những niềm vui trong cuộc sống này.Đừng chán nản ,đừng buông xuôi ,đừng tìm cách trốn chạy ,hãy đối diện với thực tại .Hãy vươn lên mà sống .Đời không phụ ta đâu .Rồi các bạn sẽ thấy .Ngày nào đó ,bạn sẽ gặp được những người sẽ làm cho bạn thấy cuộc đời này vẫn đẹp sao .Hãy tin tôi đi ,tôi đã đi qua và tôi nói với các bạn ,những người bạn thật tốt của tôi .Rồi đây bạn sẽ vui và không còn chán nản nữa .Bạn không cần phải đi tìm kiếm hạnh phúc ở đâu xa xôi .Khi duyên tới ,bạn sẽ gặp thôi .hãy tin tôi đi nhé

.Nói xong tụi tôi ký thử cho mấy anh xem ,ai cũng cười và công nhận giống thiệt .Ngay cả các ông ,mà lúc đó tui tôi kêu bằng chú ,đi ngang tụi tôi kêu lại xem giống không .mấy chú cũng cười công nhận .Bởi vậy ,bây giờ mỗi khi thấy chữ ký củ ai tôi hay nhớ chuyện xưa mà còn thấy vui ghê .kể ra mình cũng có tài nhái chữ ký

các bạn thân của tôi .Tôi muốn nói với hai người bạn thân của tôi mà tôi quý mến nhất trong những người bạn tốt của tôi .Mong rằng các bạn sẽ tìm được niềm vui cho chính mình nhé.Chúc các bạn luôn may mắn .thành công .

Câu chuyện vui mà mình nhớ mãi .Lúc bọn mình tức là ba cô gái trẻ nhất của Ty GD long An .Oanh,Đen ,Thúy .Ba đứa đều là những người con ngoan trò giỏi .Chuyện bếp núc cũng không giỏi giang gì cho lắm ,chỉ tạm được .Lúc này bọn mình được Ty cho vào ở một phòng trống trong ty ,gần nhà bếp .Rất thuận tiện cho việc đi lại làm việc .Hơn nữa có bếp ăn tập thể ,nên bọn mình cũng đỡ phải lo chuyện bếp núc .khi nào muốn cải thiện bữa ăn thì qua kế bên ,nhà của thầy giáo bán phá lấu .mua vài đồng về cho thêm phong phú bữa ăn .Lúc đó vào mùa nước nổi ,năm đó nước lớn quá ,ngập khắp nơi .Ngủ một đêm .thức dậy thấy nước đã lên hơi cao .nhưng Ty GD có nền cao lắm nước chỉ ngập lế đế bên dưới thôi ..Tụi cho những người chăn nuôi vịt .phải bán rẻ rẻ .Ở Ty GD mấy anh cán bộ Ty .90/100 là người miền Bắc vào .Các anh ấy rất là đảm đang ,người nào cũng nấu ăn được .Buổi sáng họ hà tiện

, nấu cơm ăn ,thay vì ăn sáng ở bên ngoài .mình còn nhớ rõ .Hôm ấy anh Tùng .Công tác ở phòng phổ thông của ty và anh Khánh cùng làm chung phong2mua về một con vịt ,anh Tùng nói mấy em mua vịt về kho ăn cơm ,vịt rẻ lắm .Bọn tui nghe cũng thấy có lý .Ra mua một con ,về ,nấu nước sôi rồi cũng nhỏ lông làm sạch sẽ .Tôi còn nhớ rõ ,ba đưa tôi cùng làm .Đến khi làm lông sạch sẽ ,đến lúc mổ bụng ,bọn tôi không biết làm sao? nhìn qua ,nhìn lại .ba đưa hồng biết làm sao mà mổ bây giờ .Mổ bẻ nào đây .?Thiệt là khó nha .Từ hồi nào tới giờ có đứa nào tự làm một con gà ,vịt gì đâu.Thôi thì cứ mổ đại cho rồi .Đen mạnh dạn nhất ,nên để Đen mổ ,tôi và Oanh phụ .Khi mổ vừa xong .Anh Tùng từ đâu đi ngang qua ,thấy tui

12 giờ ngày thứ sáu 14/3/2014 .

16-Có những chuyện không có liên quan gì tới mình ,mà sao mình vẫn thấy buồn .Mỗi một ngày trôi qua ,có biết bao chuyện ,biết bao nỗi khổ của những người mình quen hay không quen .nói chung là nhìn những cảnh khổ xung quanh mà mình cảm thấy buồn lòng ,vì không làm gì giúp cho người ta được .Mỗi người có cách làm cho mình có được niềm vui .Mình thì khác với mọi người .Mình thích nhớ về những ngày xưa ấy .Những kỷ niệm của một thời xa xôi ,làm cho mình

Sáng thứ sáu 14/3/2014 .

15-Như đã hứa với người bạn trẻ ,lúc bạn đã tặng cho tôi quyển sổ tay và cây bút .Bạn muốn nhắc cho tôi hãy nhớ mỗi ngày viết vào một trang .Thật tình mà nói .hôm nay tâm trạng tôi thế nào ,mà không viết gì được cả .Có lẽ tôi buồn vì nghe em bệnh mà chưa đi thăm được nữa .Ngày mai tôi sẽ dành cho em một ngày .Tôi sẽ về thăm ông bà cha mẹ .Còn những người bạn ở xa chỉ hỏi thăm qua điện thoại ,chứ không đi

tôi làm vịt nên đứng nhìn xem .Anh phá ra cười quá trời.Tội tôi hồng hiểu gì cả .Hỏi anh cười gì? anh chỉ vào con vịt mà nói tội em mổ ngược rồi ,mổ bẻ kia mới đúng .Tội tôi vỡ lẽ ra cũng cười quá chừng và cũng nhớ đời ,một bài học về mổ gà vịt .Tôi luôn nhớ mãi bài học đó ,Giờ vẫn nhớ như in hình ảnh ngày hôm đó .nhưng thật buồn vì vắng bóng bạn thân thương của tôi là Đen.Đen đã ra đi một cách vô lý khi nghe nẹ Đen kể lại .Là Đen bị té gãy tay chỗ cổ bàn tay ,mà bạn sợ không đi bệnh viện ,để vậy chịu đau ,chừng một tuần sau thì mất .Đen có bệnh đau tim .Ôi thật buồn .Giờ đây tôi chỉ còn lại mình Oanh thôi .Thỉnh thoảng nhớ nhau gọi điện tám với nhau cả buổi luôn ,nhắc chuyện ngày xưa ở Ty GD Long an .

cảm thấy vui nhiều ,Chính những kỷ niệm đó đã đem lại niềm vui và hạnh phúc cho mình mỗi khi mình cảm thấy cô đơn ,không gặp được bạn bè trên FB.những hình ảnh đã khắc sâu trong tâm khảm của mình .Mình không thể nào quên được.Nhớ nhất là thời gian mình công tác ở Long An ,Mình sẽ kể cho các bạn nghe ,những kỷ niệm vui buồn ở Ty GD Long An .

được nệm thấy buồn .Đã hứa với bạn Cổ Phúc Nguyên sẽ viết cho bạn cổ và các bạn tốt mà sao mình chẳng biết viết gì bây giờ .Thôi để trưa xem có thay đổi tâm trạng hôn ? Sẽ nhớ về những ngày vui lúc công tác ở Ty GD Long An .Chúc Thầy cô tôi ,cùng tất cả các bạn tpot61 có ngày thứ sáu thật an vui hạnh phúc và nhiều may mắn nhé.

Sáng thứ năm 13/3/2014 .

14-Ngồi chợt nhớ đến câu chuyện của cậu thanh niên gần nhà, đã dạy cho tôi một bài học .Hôm đó thấy có người mang bao bố đến mảnh đất trống của cha bạn trẻ để lấy cát còn thừa của cha cậu ..người ấy cứ đến lấy coi như của họ . tôi thấy cũng gay mắt ,nhưng không phải của mình ,mình không dám nói . Tôi đến nhà của cha cậu thanh niên ở phía trước .và nói với cha của cậu là có người lấy trộm cát .Nhưng cha cậu chưa nói gì ,thì trong nhà ,cậu thanh niên ấy chạy ra và bình tĩnh nói .:"Chắc người ta cần nên mới lấy " câu nói nghe sao

Sáng thứ năm 13/3/2014.

13-Một ngày như mọi người .Vẫn tiếng chim hót líu lo trong lòng của nhà đầu hẻm Vẫn tiếng ru cháu với điệu ca quen thuộc .Vẫn .như thường lệ con hẻm cụt vẫn ,yên lành với những bông hoa đủ màu đua nhau nở .Chỉ có lòng người cảm thấy khác vì những nỗi buồn từ người khác lây sang .Tất cả những nỗi buồn từ người thân ,từ bè bạn thân,quen .Từ những miền xa xôi trên thế giới tất cả tổng hợp lại cho mình một nỗi buồn man mác khó diễn tả .Không còn biết nghĩ tới gì nữa .Nỗi buồn đã xâm chiếm hồn mình .Chẳng còn mơ mộng gì nữa .Chẳng còn mong chờ gì nữa .Có lẽ mình cố sống cho qua hết kiếp này .Cuộc đời cũng chẳng có gì đáng nói .Chỉ

Tối thứ ba 11/3/2014

12-Bỗng dừng mình lại nhớ đến những năm tháng công tác ở Ty giáo dục Long An .Được đi công tác ở mấy huyện rất vui .Mình chợt nhớ về Huyện Đức Huệ .một huyện thật nghèo ,xa xôi nhất của tỉnh long an lúc đó .Nơi đây mình cũng có một kỷ niệm khó quên trong đời .

mà nhẹ nhàng ,nhưng làm cho tôi thấy thấm thía .Đó cũng là bài học cho tôi .Vì trước hẻm nhà tôi ,tôi có trồng rất nhiều thứ cây có thể ăn và làm thuốc .,nếu ai cần cứ đến hỏi xin ,tôi sẵn sàng cho ,Nhưng nếu ai đó cứ tự nhiên nhổ lấy thì tôi rất bức bối .Nhưng chính bạn thanh niên này đã giúp cho tôi thấy thật bình thản khi có người tự nhiên đến hái cây về làm thuốc .Đúng rồi ,người ta có cần nên mới lấy .chứ đâu phải người ta phá của mình đâu mà mình tức giận ,Một bài học rất quý .học từ người bạn trẻ.

nhớ về quá khứ ,nhớ về những kỷ niệm xưa để thấy lòng mình vui hơn .Hiện tại ,chẳng còn gì để lo .Tương lai càng không có gì để nghĩ đến .Chuẩn bị một tinh thần thật thanh thản .Để lúc ra đi không tiếc nuối một thứ gì ..GFio72 đây cảm thấy bị ảnh hưởng ,chỉ phối bởi quanh nhiều quá ..Muốn như ý đôi lúc không như ý nên cũng buồn một chút .Nhưng rồi việc gì cũng qua hết .Thế là tốt rồi .Có thầy và bạn bè cổ ,tốt cảm thấy đời còn dễ thương ,chưa chán.bao giờ chán sẽ ra đi .Chúc các bạn có ngày mới thật an vui ,hạnh phúc ,may mắn nhiều.

Hôm đó mình được phân công về Đức Huệ .Hồi đó chưa có xe từ Long An đi Đức Huệ Phải về TP rồi mới đón xe đi đức huệ .Tuy vất vả nhưng mình cũng thích đi cho biết .Hơn nữa cũng tốt là mỗi lần đi công tác ở Đức Huệ ,về thành phố mình tranh thủ ghé thăm nhà .Có lần mình đến Đức Huệ ,trong thời gian ở đây công tác mình đến ở cùng một chị chuyên trách

của huyện tên Hà ,rất dễ thương ,người miền bắc .Chị Hà ở trọ nhà của bà sáu .Bà rất già mà ,vui tính lắm .Mỗi lần công tác ở Đức Huệ,mình đều ở nhà bà sáu .Mình đem trầu cau cho bà ,bà rất vui và quý mình lắm .Bà sáu có hai người con trai cũng công tác trong huyện .Một người tên Mát .một người tên Rươi .mình vẫn còn nhớ .Lần đó mới đến Đức Huệ có hai hôm thì thầy Đinh Ngọc Khuy .lúc đó là Phó Ty GD Long An đi xe con xuống nơi mình ở .và kêu về theo thầy luôn vì Ty đang triệu tập tất cả cán bộ về để chuẩn bị đón đoàn của Bộ xuống kiểm tra công nhận xóa mù cho tỉnh long an .Tôi phải từ giả

Xế trưa ,11/3/2014 .

11-Tỉnh giấc ,sao thấy lạ quá .mình cảm thấy có gì lạ lắm ,mình muốn viết một cái gì đó ,nhưng đầu óc rỗng tuếch ,lạ thật .Mình chợt nhớ đến một câu chuyện cổ tích mà mình được nghe kể từ lâu lắm .Có một anh chàng học rất giỏi ,nên cũng phách lối Một hôm anh ta thấy nhộ trong cổ họng như vướng cái gì đó .Anh ta khạc ra .thì có một cáubé tí hon nhảy ra và nói .bấy lâu nay tôi đã giúp cậu ,nhưng cậu ỷ mình giỏi

Xế trưa ngày thứ ba 11/3/2014

10-Có những điều mà mình không muốn nhưng nó vẫn đến .Cũng có những điều mình mong nhưng nó không đến .Cuộc đời thật trớ trêu làm sao .hôm nay ,sao mình cảm thấy trong lòng chẳng yên .có một cái gì đó làm cho mình không thể bình yên được /Mình chẳng thể viết được chi cả .đầu óc bây giờ

Xế chiều thứ hai .10/3/2014.

09-Nhắc tới bạn bè ở SPSG tự nhiên mình thật buồn .Hai đứa bạn thân nhất của mình là Hoàng lớp trưởng và Đen .Còn

phòng giáo dục huyện Đức Huệ ,từ giả chị Hà .Đến từ giả bà Sáu .Bà cười móm mém không chịu cho về .Xe thầy Khuy đậu ở phía trước nhà Bà Sáu .Thầy lâu quá mà tôi không ra .Thầy xuống xe và vỗ lễ ra .Thầy Khuy cười mà nói với bà Sáu ;"Cán bộ của Ty đi công tác mà được người dân thương mến thì thật quý .nhưng vì có lệnh triệu tập của Ty nên phải về sớm .Bà cười noi:" Nói chơi vậy chứ người của mấy ông thì ông kêu về tui đâu dám cản ngăn .Giờ này nếu như còn sống ,chắc bà Sáu cũng trên Một trăm tuổi .Còn thầy Đinh Ngọc Khuy thì đã ra đi .Viết cho bớt buồn .

nên phách lối ,giờ trời bắt tôi phải về .Từ đó chàng ta trở nên một người dốt nát dở tệ .mình nghĩ đến câu chuyện đó và liên tưởng đến mình .Chắc cô bé tí hon nào đó trong óc mình nhảy ra mất rồi nên mình không còn biết viết cái gì nữa hết .Thật buồn quá ,mình đâu có phách lối phải không các bạn .Vậy là sao ??>mình không biết tại sao ??? .bạn trẻ lại ra đi rồi chỉ còn mình ta với ta .

trống rỗng .chẳng còn gì mơ ước ,mong chờ .bạn bè đâu không thấy nữa ,mình cảm thấy bất ổn quá .Có ai làm cho mình thấy bình an trong tâm hồn không ? tìm một người bạn lúc cần như thế này không thấy đâu cả .Buồn thật .Một người bạn trẻ vừa đến kịp lúc ha,,ha,,thôi ,ta sẽ nói với bạn cho vui .

những bạn khác mình không biết hết ,Tự nhiên mình nhớ tới những cái tên mà một thời đã cùng mình học dưới mái trường

SPSG ,những người bạn cuối cùng của một thời áo trắng .Mình không biết còn nhớ được tất cả bao nhiêu tên nữa .Những bạn mình hay giao du ,hay ngồi gần thì nhớ rất rõ như .Bàn đầu của mình có ngoài cùng là Phương Phi ,Sáu ,Thìn .mình .Bàn dưới có Công,Bình,Thoại Anh,Lan la sát . Con phía dưới là Diệp ,Thủy ,Huỳnh Nga ,ngọc vân ,Đen ,Oanh ,Huệ ,ngọc Xương ,Lan lùn .Vân thị màu .Bên dãy bàn bên kia .có .Kim Anh,Kim Hoàng ,chị Hằng ,Thu Diệp ,Hoàng Hương ,Chị Ngọc cận mê anh chàng Lý tiểu Long ,ngồi vẽ hình LTL .Chi Dáo NGa .Mỹ Chánh .Mình và ngọc Ngân ở Biên Hòa

Trưa thứ hai 10/3/2014 .

08-Vừa tỉnh giấc ,nghe điện thoại củanhỏ bạn thân ,hai đưa tâm sự cả buổi thật vui .Giờ mình mới chợt nghĩ ,không biết những câu chuyện thật đời mình mà cứ kể cho các bạn nghe hoài không biết có làm cho bạn cổ Phúc Nguyên ,bạn cổ Mỹ vũ cùng các anh chị cũng như các bạn trên FB chán hôn nữa .giống như mình cứ cho người ta nghe những bản nhạc mà mình yêu thích ,có chắc gì người ta thích nghe không ? nên mình cũng hơi ngại .nhưng mà không viết thì mình cũng cảm thấy buồn quá.Giữa buổi trưa ,trời oi bức ,tiếng gà gáy trưa ,tiếng ru con à ời của mấy nhà hàng xóm làm cho mình không thể nào làm gì được ,Thôi thì làm gì cho mình vui thì làm .mình sẽ viết về những ngày tháng công tác ở Ty Giáo dục Long An .Bắt đầu một cuộc sống mới .Mình rất buồn khi phải giả từ người bạn thân ,người bảo mẫu của mình .Trước khi về Long an .Mình còn nhớ ,mình hỏi ý kiến Hưng .Hưng thấy mình nên về Long An không ? vì mình cũng do dự vì thấy bỏ Hưng ở lại thấy buồn quá .Nhưng hưng đã trả lời một câu mà mình vẫn còn nhớ mãi .:"Cơ hội chỉ đến có 1 lần .Chị hãy về đi .Con em sẽ từ từ về sau ."Câu nói làm cho tôi nhớ mãi Hưng .Hưng mạnh dạn để tôi về Long An cho tôi khỏi khó xử trong

,Ngọc Sương có tật chân nhà ở Long An ,Yến nhà ở bến lức .Thiên Hương .Liêu thuThủy .À còn bạn hiền Lê châu Hà về ty gd Cần thơ và lập nghiệp luôn ở đó mình có dịp ghé thăm 3 lần .Kim Hà ít nói .Bà Cả Phương và hồng Cẩm .Mình chỉ nhớ được bao nhiêu đó thôi không biết có còn bạn nào nữa không mình không nhớ nổi .giờ chỉ còn gặp được có mấy tên .Vừa qua họp mặt gặp có Oanh ,huynh2 Nga Thủy ,Thu Diệp .Mình mong gặp được những bạn mà mình mất liên lạc từ lúc ra trường tới giờ .

lòng .Tôi đã thực sự xa hưng .không còn Hưng bảo bọc tôi nữa .Tôi gặp lại hai bạn tôi .Tuy hồi học ở SPSG tôi không chơi thân với hai bạn này ,nhưng tôi vẫn chơi bình thường như những bạn khác nên hai bạn này cũng rất tốt với tôi .Một bạn tên Oanh ,một bạn tên Đen.Hai bạn có hai tính cách trái ngược nhau ,hình thức cũng khác hẳn nhau .Bạn Oanh thì yếu điệu thực nữ ,trắng trẻo ,không biết cầm đũa ,chỉ ăn bằng muỗng .Làm gì cũng từ từ .chậm chạp .Tôi và Đen đặt biệt danh cho Oanh là Li-ma-son.tức là con ốc sên .Còn Đen thì trái ngược hẳn với Oanh .Đúng như tên của bạn ấy .mặt rất đen ,nhưng có duyên ,ăn nói mạnh dạn .làm gì cũng nhanh nhẹn .Tôi hơi thiên về Đen ,vì tính tôi giống với Đen ,hai đứa rất hợp nhau .Tuy vậy ba đưa tôi không bao giờ cãi to tiếng với nhau .Rất là hòa thuận ,coi nhau như chị em trong một nhà .Cứ gọi nhau mày tao ,thân mật .Tôi về ở chung với Oanh và Đen trong một ngôi nhà cổ của một cô giáo dạy ở trường nữ ngang với ty GD .Chúng tôi được cô Mười chủ nhà giao cho nguyên căn gác gỗ .Ngoài ba đứa tôi còn có thêm một bạn thanh Vân lớp nhĩ 1 ,bạn tôi lớp nhĩ 2 ở SPSG .Thật vui .Nhà trọ tụi tôi cũng gần Ty GD Long An ,cũng gần chợ Long

An ,nhà ngay mặt tiền đường Nguyễn Đình Chiểu ,số nhà là 8 tôi vẫn nhớ .Buổi chiều tối ,có cô gái thuê phía trước nhà cô mười bán chè.Cô này tên Hồng cũng khá xinh .mà nhạc rất hay .Thời đó không cho hát nhạc xưa,Rất đông khách cô chỉ chơi toàn nhạcngoại quốc không lời .Rất đông khách .Bọn tôi ba đứa ,vẫn sáng đi làm ở Ty GD ,trưa về cùng nhau nấu cơm ăn ,cả ba cùng làm .tôi bây giờ cũng phải làm chứ không sướng như hồi ở Mộc Hóa ,có Hưng lo hết .Nhưng các bạn thấy tôi ốm yếu cũng ít bắt làm gì nhiều .Đó thời gian ,mà tôi vui nhất trong cuộc đời ,cũng như trong ngành GD .Tôi còn nhớ có một lần bọn tôi đang ngồi làm việc ở Phòng MG của ty

Trưa thứ hai 10/3/2014

07-Mỗi ngày viết cho mình nhớ ngày tháng.Kể từ ngày xa nghiệp bút nghiên ,mình như quên cả ngày tháng .Suốt cả buổi sáng này ,lang thang gặp mấy bạn cổ tám cả buổi thật vui quá .Gặp thầy cô ,thầy rất vui .Cũng gặp bạn cổ Phúc Nguyên cho ăn bánh mì thịt ,uống cà phê sữa điểm tâm.Cũng gặp bạn cổ Mỹ Võ cho uống nước cam giải khát trong khi lang thang

Chủ nhật ,trưa 9/3/2014 .

06-Có trải qua những thăng trầm trong cuộc sống ,mình mới thấy rằng ,có những điều kỳ diệu ,những phép màu đã xảy đến cho mình Không biết với bạn cổ Phúc Nguyên cũng như với tất cả cá bạn khác thì sao chứ với mình thì mình cầu gì được nấy .Nói chắc các bạn không tin mình ,nhưng mình nói đó là sự thật đời mình đã trải qua .Như các bạn đã biết ,mình công tác ở một nơi xa xôi ,khó khăn đi lại vào mùa nước nổi .Đường xá từ Cai lậy vào thì 6i thôi chẳng có dễ dàng đi chút nào .Mỗi lần về thăm nhà thì rất là gian khổ .Lúc đó mình chỉ mơ ước sao cho Tỉnh Long an sáp nhập với tỉnh Kiến Tường để mình xin về Long an dạy cho gần nhà ,để về với mẹ mình

.Chợt thấy có một người đàn ông tay cầm hồ sơ đi ngang qua phòng tôi để đến phòng tổ chức.Cả ba đưa chúng tôi đều ồ lên ,và chạy ra .Thì ra thầy dạy pháp văn của bọn tôi ở trường SPSG thầy Trương Phan Nam Minh .Thầy gặp lại chúng tôi rất mừng .Hỏi thầy làm gì đến đây ?Thầy nói xin dạy hợp đồng .Sau lần đó thì bọn tôi không gặp lại thầy nữa .Nay nghe tin thầy đã mất tôi rất buồn .Thầy .

Đó là mới nói về tình hình nơi ăn ở .công tác ở Ty thì còn nhiều chuyện để nói sau nhé .chúc bạn có buổi trưa an lành nhé.

.Vây là quá vui cho buổi sáng rồi .Mình cảm thấy thật vui khi gặp được thầy cô ,cùng các bạn cổ và các bạn tốt trên FB.Giờ mình sẽ thương mình ,cho chiếc xe cổ của mình nằm nghỉ cho khỏe một tí rồi lại tiếp tục lang thang .Chúc các bạn buổi trưa an lành nha.

cho dễ sợ mẹ có bề gì thì về cho nhanh ,còn gặp được mẹ mình lần cuối .Ước mơ mình chỉ nghĩ là mơ ước chứ làm sao mà thành hiện thực như ý mình .Nhưng chuyện đời có mấy ai ngờ được .Chỉ mới mấy tháng ,mộ học kỳ 2 thôi mình vẫn nhớ kỷ .Thì được tin là Kiến Tường sẽ sáp nhập vào Long An và mấy ông trong ban lãnh đạo tỉnh Kiến Tường phải về Long an làm việc tại ty GD long An .Mình vui nhưng cũng vừa buồn ,vì ban lãnh đạo ty giáo dục tỉnh Kiến tường này cũng dễ chịu lắm ,mấy ông rất vui với bọn mình ,Bây giờ sợ người khác làm việc không biết ra sao đây .?

Mình còn nhớ hôm ấy khi chiếc xe Jeep cũ của Ty GD kiến Tường đưa mấy ông lãnh đạo tyGD Kiến Tường về Ty GD Long An ,mình xin quá giang về Long An để đón xe về TP .Cũng là một bất ngờ ,làm thay đổi cuộc sống của mình .Chú Sáu tài xế nói thôi mình vào tyGD Long An chơi luôn ,một chút chú chờ ra bến xe cho .Mình cũng muốn vào Ty GD Long An cho biết .Các bạn có biết không .Phép màu đã đến với mình lần thứ hai .Khi mình còn ngỡ thì bỗng đâu hai đứa bạn thân hồi học ở SPSG từ trên lầu của Ty GD LA

chạy xuống ,mừng rỡ .Ôi thật không còn gì để nói cảm giác vui mừng của mình lúc ấy .Vì từ lúc ra trường tới giờ mình chẳng được tin tức gì của hai bạn ấy cả .Vì hai bạn này thuộc

Trưa chủ nhật 9/3/2014 .

05-ngồi nghĩ lại mình mà cười một mình .Trước ngày 1/1/2014 mình rất bơ vơ trên Fb chẳng mấy người quen thân .Cứ buồn thì viết linh tinh cho mình xem đôi khi đặt ra những chuyện chẳng ra gì cả ,mà mình nghĩ chắc cũng chẳng có ai xem ,mà bình phẩm gì ,nên cứ tha hồ mà viết ,nhờ vậy cũng thấy vui ,vì trên FB lúc đó có ai biết mặt mình đâu ? ha//ha//vui quá là vui .Nhờ cái ngày định mệnh ấy .Lúc mình buồn và thất vọng nhất lại là ngày vui nhất ,vì mình tìm được những người bạn thân

Sáng chủ nhật 9/3/2014 .

04-Một ngày chủ nhật đã đến và sẽ qua đi trong cuộc đời tôi .Mỗi cái chủ nhật đều để lại cho tôi những kỷ niệm thật dễ thương dù có những kỷ niệm thật buồn trong đời ,như những ngày chủ nhật định mệnh đã xảy đến với tôi .Tôi không muốn nhắc lại cho thêm đau lòng ,chứ tôi không thể nào quên được các bạn à .Tôi có bộ nhớ rất siêu .Những hình ảnh tôi đã ghi

Sáng chủ nhật ngày 9/3/2014 .

thành phần rất tốt .nên được Ty giáo Dục Long An xin về Ty GD LA làm công tác chuyên môn ở phòng MG của Ty GD LA.Các bạn biết không ? khi chia tay hai bạn mình về TP .Mình nói với mẹ mình ,tại vì các bạn con là gia đình CM gốc nên mới được ở chỗ ngon lành ,chứ mình làm sao mà ở chỗ đó được .Phải chi mình được làm ở đó có tội nó thì vui biết mấy ?Mình chỉ nghĩ vậy thôi chứ chắc gì mà được .NHưng rồi ,những ước mơ của mình cũng được trời cao thấu hiểu .Và các bạn có ngờ được không ?Chuyện không thể nào ngờ .Bạn mình đã đề nghị cho mình về Ty GD LA làm việc vì mình có đủ điều kiện ,cảm ơn trời .Thế là Ty GD LA ra quyết định cho mình về LA công tác .Chuyện không ai có thể ngờ được .thế mà có thật .Sẽ kể tiếp những năm tháng ở LA .

thương quá ,nhớ ngọc Nghĩa , Hòa ,Xuan lộc mà mình tìm ra được những người bạn cố thật tốt ,tìm được em Phụng ngày nào cùng chung sống và dạy chung ở Mộc Hóa .Bây giờ mình không còn viết linh tinh lang tang nữa mà mình muốn viết cho những người bạn cố ,những người bạn tốt trên FB đã ghé thăm và chia sẻ cùng mình .Mong các bạn cố và các bạn tốt trên FB ghé thăm nha.Chúc tất cả các bạn có ngày chủ nhật thật vui vẻ ,hạnh phúc nhiều nha.

vào rồi thì không bao giờ tôi xóa được ,nó đã hằn trong tim ,óc tôi .ngoài ra tôi không để ý đến những gì người khác đã làm tổn thương tôi .Tôi bỏ qua cả và không muốn nhớ làm gì ,dù tôi không bao giờ quên được những gì mà người khác đã làm tổn thương tôi .

03-Từ sáng sớm tinh sương,tôi đã lang thang và gặp được thầy cô tôi .Tôi không còn cảm thấy cô đơn nữa ,dù quanh tôi chẳng có bạn bè nào cả .Thầy đã đem cho tôi những món ăn tinh thần thật tuyệt vời ,khiến cho tôi cảm thấy say mê theo dõi những câu chuyện thầy đã kể .Tôi thấy mình thật vui và hạnh phúc quá .Tôi không giống mọi người .Có thể mỗi người chọn cho mình một con đường hay nhiều con đường để đi đến những nơi vui vẻ cùng bè bạn .Tôi thì thích lang thang một mình trên FB mong tìm gặp được những người bạn đồng cảm với mình ,để chia sẻ những buồn vui .Thế thôi .Mỗi người có

Chiều tối thứ bảy 8/3/2014.

02-Nắng chiều đã tắt ,nhường chỗ cho màn đêm dần buông xuống .Ngày thứ bảy đã qua nhanh ,cũng như niềm vui lúc nào cũng qua mau ,chỉ còn sót lại nỗi buồn cứ âm ỉ .Học trò về rồi ,mình cảm thấy sao buồn quá .Lang thang trên mạng ,chẳng gặp bạn cổ đâu cả ,buồn làm sao .Khi thấy những hình ảnh thật vui tươi của mấy bạn trên FB ,sao người ta vô tư quá ,tự do cười nói bên nhau thật là thoải mái .Đúng là những người thật hạnh phúc .Mình biết bao giờ vui tươi như thế ? Thôi thì mỗi người có một cái số của mình .Được trời cho mạnh khỏe ,không mắc một bệnh gì là hạnh phúc lắm rồi .Đừng đòi hỏi gì thêm nữa .Hôm nay mình sẽ kể tiếp câu chuyện của mình .Trước khi về công tác ở Long An ,mình còn một chuyện kể về những đứa em kết nghĩa của mình .Mình còn nhớ rất rõ ,đêm ấy là đêm NOEL 1975 .Mình và Hưng là dân ngoại đạo ,nhưng đang ở trong nhà thờ .Tối đó bà Mục sư Bửu tổ chức lễ Noel cũng linh đình lắm .Đèn màu chiếu sáng lấp lánh sáng rực cả một góc sân trường .Mình và Hưng hai đứa ra ngồi một góc của sân trường phía trước nhà thờ

một sở thích riêng .Ngôi nhà mà lang thang được mới thật thú vị ,tôi chỉ cần bấy nhiêu thôi cũng thấy vui và hạnh phúc nhiều rồi .Tôi rất biết ơn thầy Hoàng Dân ,một người thầy khả kính ,đã đem niềm vui và hạnh phúc thật nhiều đến cho tôi trong những năm tháng cuối đời này .Tôi cũng cảm ơn những người bạn cổ và những người bạn tốt trên FB của tôi thật nhiều .nhờ các bạn mà tôi thấy cuộc đời vẫn đẹp sao .

Xin chúc thầy cô và tất cả các bạn tôi có ngày chủ nhật thật an lành ,hạnh phúc và nhiều may mắn .

,dưới gốc cây bạch đàn trồng ở sân trường.Mấy hôm nay ca hát la hét học trò hay sao mà mình bị tắt tiếng .Một lát sau thì Lộc và Toàn là hai giáo viên mới được đào tạo khóa sư phạm cấp tốc của tỉnh kiến tường .Hai đứa em này đều nhỏ tuổi hơn mình .Cả hai đứa đều dạy ở các xã xa .Lâu lâu mới hẹn nhau về chơi .Mình còn nhớ .Khi nghe mình bị tắt tiếng ,em Toàn đã chạy ra chợ mua về mấy trái xí mui cho mình .Thật cảm động ,sao mà mấy đứa quan tâm tới mình quá .Hôm ấy Toàn đề nghị mình nên kết nghĩa chị em .Xét theo tuổi tác ,mình lớn tuổi nhất nên làm chị Hai ,Toàn là anh Ba .Hưng thứ tư và em út là Lộc .Mình vẫn nhớ mặt của hai đứa em kết nghĩa ,dù đã gần 40 năm xa cách .Toàn thì ốm mà thật đen như miên .Còn em út Lộc thì mặt búng ra sữa ,trắng trẻo dễ thương.Tội nghiệp cho mấy đứa em kết nghĩa của mình ,là sau lần kết nghĩa ,chỉ gặp nhau vài lần thôi ,thì mình xa rời Mộc hóa ,và mãi mãi cho tới ngày hôm nay ,vẫn không có tin tức gì của hai đứa em ấy cả.

Thứ bảy 8/3/2014.

01-Đã 10 năm qua ,những ngày lễ tết ,có một đứa học trò cuối cùng vẫn đại diện cho hàng lớp học trò đến thăm cô ,tặng hoa và quà.Năm nay vẫn thế .Sáng nay không thấy học trò đến ,trong lòng hơi buồn ,vì có lẽ cũng là thói quen ,mỗi dịp lễ dành cho phụ nữ ,hay ngày nhà giáo là học trò đều đến .Sáng nay mắc học thêm sinh ngữ ,nên đến trưa .Mẹ chờ em lại . vẫn một giỏ hoa hồng đỏ thắm như mọi năm ,vẫn phần quà không thay đổi .Học trò ở lại nhà cô chơi đến xế chiều ba mới rước về .Tình cảm vẫn chan chứa như ngày nào .niềm an ủi cuối đời là đây .Thỉnh thoảng trò vẫn nhớ cô ,kêu ba mẹ chờ đến thăm cô .Ngày xưa người ta thường ví người Thầy như người lái đò ,chở khách sang sông ,có ai quay trở lại con đò năm xưa .Nhưng mình vẫn quý nghề dạy học Cuối đời mình cũng còn được đưa học trò cuối cùng .Đúng là sự nghiệp trồng người .Mình đã nuôi dạy từ khi trẻ một tuổi đến 5 tuổi .Đó cũng là niềm vui ,làm đúng chức năng của mình .Những năm đầu tiên trong cuộc đời của một đứa trẻ là rất quan trọng .mình đã dạy cho học trò mình bằng những phương pháp sư phạm mà hai năm ngồi ở ghế trường SPSSG mình được học và thực tập /Cuối cùng thì mình đã thành công .Mình vừa là cô giáo vừa là mẹ ,vừa là bạn .một mình đóng 3 vai .Kết quả học trò bước vào trường tiểu học một cách tự tin ,không thua bất kỳ bạn nào cùng lớp đã qua trường mẫu giáo .Cha mẹ học trò nói rằng .Nhờ cô mà Kỳ Anh có một thời thơ ấu tuyệt vời ,những bạn khác không có được .mình đã trồng được một cây kim cương .Kết quả là khi không còn dạy nữa ,cây kim cương bắt đầu mỗi năm ra một lá .Nay đã được 4 lá .chiếu sáng lấp lánh .Cuối năm học đi lãnh thưởng học sinh

giỏi là về ghé thăm cô .Niềm vui cuối đời của mình là đây các bạn à.Cuối cùng thì ngày thứ bảy cũng đi qua .Chúc các bạn mình có buổi chiều thứ bảy thật an vui ,hạnh phúc nha.

